

Mouabour, 18. decembra 1923.

Predraga gospo Krbina!

Vesela pišem vam hila želja, zelo vesela in sem
shlečila, da vam odgovorim na tisti dan. Škoda,
da ji ostalo samo pri shlapu, vendar upam, da
mi tega edlesarja ne boš stali v glavo, verjemi mi,
mi sama moja krivda, ampak predosem krivda
tež urpik, urpik decembarski deni in krivda
te moje ledene soli. Še ena sem gotova, da se
bova tudi v tem sporezumi: saj med nami
ni časa, ni prostora, ni razlage. —

Tulej je tako, da rabi olovek vsa energija
in on dostojno hlo, zato da ne suraga.
Fakotne regure in mi delimo usode Eisaith.
Kada gospo diinja nam pravi, da sura:
"Hungerbüchler-ji", kar sura odgovarja
nemici. Vendar se ta premeagline stvari,
miagline in samo osel darsje vrednosti.
Ne samo, da se ne živi samo od hruba
"provo je - dudu"! Ker sura spazual

vsrži orednosti življenja, se moramo izkristalizi-
zirati, da bi naša usoda jela in jela naš dan.
In naš dan mora priti, bo tej misli, temu
moči neprestanega boja in samozatajevanja!

Kvaterni zahteva celoga človeka in študij
nemotnosti zahteva, ne samo cela leta,
ampak cele življenjske dobe. In tako je,
vsaj meni: krogi so vsaki dan širši in
globlji, oči je vsaki dan bližji in pot do
njega vsaki dan težja.

Zalostna in velika je usoda umetnika!

— Jaz se nisem dosti kapega. Življenje je
vredno živeti saj radi kisti in nepopisnih
travstkov, ki je političil: lepota in krasota.
Brazopras se ne uči, doživljanje. Tako
zahteva naš veliki mojster, brezdvomno
najsilnejša in najizprajitejša umetniška
osebnost. Kalna solnce je, velika luč nje
od njega. In naše reprodukcije,

življenjske zahteva od nas, življenjske z vsaki
mogočimi nujnostmi bomo, prepričani,
vse, globoko doživljati. In samo je nedosegljivo.
— Nisem se vsi, da postojim svoje danje in
mi mi nikoli doseg. Hodi me tudi na univerzo
? predavavšem o filozofiji, a umetnosti in
um žalostna, ker čim dan samo 28 ur.
Sole mi mi nikoli doseg, le nekaj, nekaj
nd. najljubši oavrajni in mi dostikrat boljši.
Kasija! — Toliho ljudski pride vsaki in
človeka! Nemi in najljubši danarje križe in
ne se koro na dnevno redno in sili res bela
belo nesrečna, ker je vsaki življenjske vsakim
od tabije malenkosti, ki se tudi karkartalijo
jastrupljajit. V tabije danarje nesreče ni ne
želim drugje kot samo koro in koro in
minu, katerega je ne bi pred našjo. . .

— Juna, fada dabel svet, da je vsaj
njega in belina in melkoba jolila te težke sine
strela, ki napolejnjaja deča stalo žalostjo

in tesuho. Pouleadi eakam s hrapenacia dusa!

— Anica bo storn prisla, in vesti soradniki

Yudi in bosti un' fopset snečni.

Da je g. Mame se tako krepka, je za Vas prava
tolajka in um vesela f Vauzi. —

Imada vas bo tozaccimale: uer dizal tehni:
viseke, slovenca iz fista stannje pri g.

Selnicarjovi v Parisku - vasi juvanki.

Boudin me je po upam, da je obiscem is bome to
storila, haders to usojce, jalibof iccaen
tako malr cisa na zappolugo.

In sedaj se: priricena kuala za Vas
selile, "def'aculii" spamin na me. Chama mi
je pisala, da so mi oafordali jahet, u haterenaje
Yudi vas dar je me. Boudin se um hca neiprecca
basala in sedaj: eakam.

Chama sprejmete se vsa usja ^{vseila} je za
prejmitke in za ussa hito in nene pozdrane
usam. Gopci tebi mi se fovebno vsesi vsesi
dobrega in se cebrat ishrena kuala!

Vasa udama

Karmela.

Kadaer boht iucel: ucy, eava, plovim, ftoftt am, aafvacki, oavim
Jan vrt, f male spamin in in sloa ip dcauonnie jehaklon folejka.